

ให้เด็กสุขภาพดี

รายงานผลการดำเนินงาน มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) ปี๒๕๕๙
Foundation for Child Development (FCD) -2016 Annual Report

คณะกรรมการมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.)

๑. ศ.นพ.เสม	พริ้งพวงแก้ว
๒. น.ส.ศรีสว่าง	พัวงค์แพทย์
๓. รศ.ดร.โคทม	อารียา
๔. ศ.ดร.ชัยวัฒน์	สถาอานันท์
๕. น.ส.สุดา	ติวยานนท์
๖. น.ส.สุชาดา	ไทยบรรเทา
๗. พญ.นิตยา	คชภักดี
๘. รศ.ดร.อุบลรัตน์	ศิริยุศักดิ์
๙. นพ.ยงยุทธ	วงศ์ภิรมย์ศานติ
๑๐. รศ.ดร.ฉันทนา	บรรพศิริโชติ
๑๑. รศ.ดร.สายฤดี	วรกิจโกศาทร
๑๒. นพ.ประพจน์	เกตุรากาศ
๑๓. ดร.เอื้อจิต	วิโรจน์ไตรรัตน์
๑๔. ผศ.ภญ.ดร.นิตดา	เกียรติยั้งอังสุลี
๑๕. ผศ.อัษฎมณี	บุญณกานนท์

คณะกรรมการไม่ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนใด ๆ
ทั้งสิ้นจากการดำเนินงานของ มพด.

ความมุ่งมั่น

๑. เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการรอบด้านตามวัย ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคม
๒. ศึกษาและเผยแพร่ปัญหาและผลกระทบที่มีต่อเด็กด้านต่าง ๆ ให้สังคมรับทราบอยู่เสมอ
๓. ริเริ่ม พัฒนาและสนับสนุนกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็ก แก่ชุมชน กลุ่มบุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๔. เน้นแนวทางให้พึ่งตัวเอง และให้มีการช่วยเหลือเด็กทำได้กว้างขวางมากขึ้น
๕. รณรงค์ให้ผู้ใหญ่ทุกคนช่วยกันสร้างชีวิตวัยเยาว์ ที่ผาสุกแก่เด็ก เพื่อการป้องกันปัญหาในระยะยาว

ถ้อยแถลง

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) เริ่มต้นจับปัญหาโภชนาการ แรงงานเด็ก และสื่อเพื่อเด็ก จนสื่อเพื่อเด็ก แดกแขนงเป็น มูลนิธิส่งเสริมสื่อเด็กและเยาวชน (สสย.) เรื่องแรงงานเด็กกระทรวงแรงงานก็ดูแลเอาใจใส่ แต่ยังมีปัญหาอยู่ในเรื่องของแรงงานเด็กต่างชาติซึ่งบางทีขาดโอกาสทางการศึกษา ขาดโอกาสการเข้าถึงบริการสุขภาพ เรื่องนี้มูลนิธิฯ พยายามเข้าไปให้การช่วยเหลือเฉพาะรายบ้าง แต่อยากขับเคลื่อนให้เป็นนโยบายซึ่งไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะยังมีคนจำนวนหนึ่งที่คิดว่าต้องช่วยเหลือเด็กไทยเชื้อสายไทยก่อน อันที่จริงเด็กที่เกิดกับพ่อแม่ที่เป็นคนต่างชาติ แต่เกิดในดินแดนไทยอาจถือได้ว่ามีสัญชาติไทย การเอาใจใส่ดูแลเด็กๆ ที่เกิดในแผ่นดินไทย ไม่ว่าจะจากพ่อแม่ที่มีเชื้อสายอะไรก็ตาม จะเป็นประโยชน์ทั้งแก่ตัวเด็กเอง แก่พ่อแม่ และแก่สังคมไทยในอนาคต เพราะว่าเด็กที่มีคุณภาพมีสุขภาพดี เหมือนกับเป็นสินทรัพย์อันล้ำค่าของสังคม

ด้านปัญหาเรื่องโภชนาการ มูลนิธิฯ เคยทำเรื่องของอาหารกลางวันสำหรับเด็กในชนบทที่อยู่ห่างไกล ปัญหาได้รับการดูแลเอาใจใส่จากหน่วยงานราชการ รวมทั้งราชการส่วนท้องถิ่น จากโรงเรียน ตอนนั้นกำลังเสนอแนวคิดที่ว่า เด็กควรมีอาหาร ๓ มื้อ ไม่ใช่เฉพาะอาหารกลางวัน โดยเด็ก โรงเรียน และชุมชน มีส่วนร่วมในภาคการเกษตร ที่จะหาอาหารให้พอเพียง และให้เด็กเยาวชน มีส่วนร่วมในการผลิตอาหารดังกล่าว ที่นั่นกล่าวโดยเฉพาะกับเด็กที่ถือว่ายูชายขอบ หรือที่อาจจะถูกมองข้ามไป ก็คือเด็กต่างวัฒนธรรม จะเป็นเด็กชาวเขา หรือเป็นเด็กจากกลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆ รวมทั้งเด็กของแรงงานต่างชาติด้วย ซึ่งเขามีวัฒนธรรมที่หลากหลาย

ทางมูลนิธิฯ คิดว่าถ้าสามารถเสนอแนวคิดต่อสังคม เอาอาหารที่มีรสชาติดี มีคุณสมบัติทางโภชนาการที่ดี ไม่เค็มจัด ไม่หวานจัด ไม่เผ็ดจัด มันจะทำให้วัฒนธรรมด้านการกินของคนในสังคม เพิ่มพูน มากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นถ้าเราส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนเรียนรู้จากผู้ใหญ่ จากผู้เฒ่าผู้แก่ในชุมชน ถึงอาหารบางอย่างซึ่งปัจจุบันอาจไม่รู้จักรู้ ให้เด็กลองทำดู

ผมคิดว่าเขาอาจจะสนใจหรืออาจจะภาคภูมิใจ ถ้าสามารถปรุงอาหารที่มีรสต่างออกไปจากที่รับประทานอยู่ทุกวัน แต่ขณะเดียวกันก็มีส่วนประกอบที่มาจากวัฒนธรรมของผู้เฒ่าผู้แก่ ของบรรพบุรุษ จะทำให้ชุมชนหรือคนที่อยู่รอบข้างได้มาชิมอาหารคุณภาพเหล่านี้ด้วย ก็เป็นจุดเริ่มต้นจุดหนึ่ง คำขวัญที่เราใช้อาจจะดูแปลกไปนิด เราใช้คำว่า “เรื่องกินเรื่องใหญ่” แต่ที่แฝงอยู่เป็นเรื่องของวัฒนธรรมและสุขภาพโภชนาการ แต่เดิมเราไปเน้นทางด้านลบ ทุพโภชนาการ คือโภชนาการไม่เพียงพอ แต่ตอนนี้เราต้องพูดในเรื่องของการรู้จักเลือกอาหารที่เราจะบริโภค ความคิดก็คือว่าสุขภาพของเราขึ้นอยู่กับอาหารที่เราจะบริโภค แล้วความภาคภูมิใจของเราขึ้นอยู่กับอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม รวมทั้งความสามารถในการผลิตอาหารที่มีคุณค่าทางวัฒนธรรมสำหรับกลุ่มอัตลักษณ์กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ก็กำลังจะทดลองทำโครงการหลายโครงการเชิงนวัตกรรม

สำหรับปี ๒๕๖๐ จะเห็นได้ว่า มูลนิธิฯ เน้นในเรื่องของการคิดนวัตกรรมและอาจจะคิดนวัตกรรมอื่นๆ มีการเคลื่อนตัวตลอดเวลา มีการทำงานกับชุมชนกับท้องถิ่นและขยายออกไปยังชุมชนอื่นท้องถิ่นอื่น ดูแลเรื่องการสันถวนการหรือการเล่นของเด็ก ดูแลเรื่องสิ่งแวดล้อม ดูแลเรื่องโภชนาการ เหล่านี้เป็นต้น ที่ทำได้เช่นนี้ก็เพราะว่ามีผู้มีจิตศรัทธา เห็นความสำคัญของสุขภาพเด็ก ในหลายๆ ด้าน ด้านร่างกาย ใจ จิตวิญญาณ ก็ให้การสนับสนุนมูลนิธิฯ มาด้วยดีโดยตลอด ก็อยากจะพูดแทนเด็กกลุ่มเป้าหมาย ถึงคำ “ขอบคุณ” ที่จะฝากคืนกลับมาให้ผู้มีจิตศรัทธาที่สนับสนุนกิจกรรมดีๆ สำหรับเด็ก ขอขอบคุณมากครับ

รศ.ดร.โคทม อารียา
ประธานมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก

คำนำ

สารบัญ

.....

ถ้อยแถลง

๓

.....

คำนำ

๔

.....

Happy lite
สุขใจในวัยขาลง
ธรรมะจากพระไพศาล วิสาโล
๖ - ๘

.....

รายงานผล
การดำเนินงาน
ปี ๒๕๕๙
๙ - ๑๔

.....

เรื่องเด็กต้องขยาย

๑๕ - ๑๘

.....

มาปิ่นกับมพด.

๑๙ - ๒๐

.....

Inspirational Article

๒๑ - ๒๗

.....

Share Project
โครงการเพื่อการแบ่งปัน

๒๘ - ๒๙

.....

ขอบคุณ
ผู้อุปการะคุณ

๓๐

.....

Happy life

เรื่อง กนกวรรณ โมรัฐเสถียร ภาพ กำพล จันทวิสูตร

“สุขใจในวัยขาลง”

ธรรมะจากพระไพศาล วิสาโล

เนื่องในวาระสวัสดีปีใหม่ คุณป้าศรีสว่าง พัววงศ์แพทย์

คนส่วนใหญ่มองว่าขาขึ้นดี แต่จริงๆ ขาลงมีอะไรดีๆ เยอะ เช่นเรื่องของอาจารย์ประมวล เพ็งจันทร์ เมื่อสิบกว่าปีที่แล้วตัดสินใจลาออกจากมหาวิทยาลัยเมื่อปี ๔๔ เดินเท้ากลับสมุย โดย ๑.จะไม่พกเงิน ๒.จะไม่ขอข้าวใครกิน ๓.จะไม่พักบ้านคนรู้จัก พุดง่าย ๆ คือถูกต้องยิ่งกว่าพระอีก พระนี่ถึงแม้ไม่มีเงิน มีบาตร คนเห็นพระก็ใส่บาตรไปที่ไหนก็นิมนต์ให้พัก แต่อาจารย์ประมวลนี้ไปแบบนี้ ขณะที่อาจารย์เดินผ่านไปดอยอินทนนท์ วันนั้นไม่ได้กินอาหารอะไรเลย ก็เหนื่อยล้า พอดีมีคนผ่านมาชวนขึ้นรถไปจนถึงดอยอินทนนท์ ก็คงจะได้ทานน้ำทานอะไรก็กลับมามีกำลังเสร็จแล้วก็เดินลงมาทางเดิมตอนเดินลงพบว่าทิวทัศน์สวยงามมากทั้งบริเวณทางลงและโดยรอบ ก็ชื่นชมดื่มด่ำกับธรรมชาติ และถูกคิดมาว่า เอ๊ะทำไมขาขึ้นมาเรามองไม่เห็น ไม่สังเกตก็เป็นเพราะว่า ใจมันแต่ไปอยู่ยอดเขาอยู่ที่จุดหมาย แต่พอขาลงใจมันว่าง ไม่มีจุดหมายที่จะไปให้ถึงก็เห็นทิวทัศน์สวยงาม อาตมาก็เลยได้ข้อคิดว่าจริงๆ ขาลงนี่ก็มีเสน่ห์นะ เพราะว่าบางครั้งเวลาเราขึ้นนี่เราไม่เห็น เพราะมุ่งแต่จุดหมายปลายทางแต่ขาลงนี่เราจะได้สัมผัสกับความสวยงามที่อยู่รอบข้างคิดถึงชีวิตคนเราหลาย

คนชีวิตมากขึ้นก็ไม่ค่อยมีความสุข เพราะจุดหมายเขาอยู่ข้างหน้า แต่คนที่ไปถึงจุดหมายแล้วลงมานี้อย่างพวกเรานี้นะ อาจจะมีโอกาสได้เห็นความสวยงามของเส้นทางอาตมาก็เลยคิดว่า ขาลงนี้นั้นก็มีความสุขให้เราได้เห็น

อาตมาอ่านงานวิจัยจากนักวิจัยสองชิ้นหนึ่งชื่อแอนดรู ออสวอล มหาวิทยาลัยวอลลิซ อังกฤษ ได้ศึกษาวิจัยถามความสุขของคน ๗๐ กว่าประเทศแล้วก็พบว่าคนที่อายุช่วงวัยที่มีความสุขมากที่สุดคือ ๔๖ ปีแล้ว

หลังจากนั้นก็ค่อยๆ ขึ้น มีความสุขมากขึ้น อีกงานหนึ่งของคิสตัน อาเทอร์สโตน บอกว่าถามความรู้สึกของคนทุกวัย วัยที่มีความสุขที่สุดคือ ๑๔ ปี หลังจากนั้นก็จะค่อยๆ ตกลงมาเรื่อยมากขึ้น

จนถึงสี่สิบกว่าก็เครียดมากที่สุด หลังจากนั้นก็จะค่อยๆ ขึ้น จนไปพิกถึง ๔๐ ปี แล้วพบว่า ๔๐ ปี มีความสุขมากกว่า ๑๔ ปี หลายคนจะพิกตอน ๔๐ กว่าแล้วก็หลังจากนั้นชีวิตก็จะลงแต่ในแง่ความสุขที่มันกลับ “ตรงข้าม” น่าคิดว่าคนแก่ที่อยู่ในช่วงขาลงสุขภาพก็แย่งกำลังวังชาก็ลดลงเงินทองก็น้อยลง เรี่ยวแรงก็ไม่ค่อยมี ชื่อเสียงฐานะตำแหน่งก็ไม่มีแล้ว มีแต่อดีตแต่ทำไมมีความสุขกว่า ก็เพราะว่าสำคัญที่สุดคือคุณภาวะ คือคนที่อายุมาก ได้ผ่านโลกมามากเพราะฉะนั้นเจออะไรที่มันไม่ถูกใจที่ผันผวนแปรปรวนก็ไม่หวั่นพืดหัวเหวี่ยงกับมัน ได้รู้สึกว่ามันธรรมดาถดถอยก็ธรรมดา

เจ็บป่วยก็ธรรมดา ได้มีความเข้าใจ

โลกมากขึ้นจึงเห็นความผันผวนแปรปรวนความไม่จริงยั่งยืนนี้ เป็นธรรมดาอีกอย่างได้เริ่มเห็นข้อจำกัดของตนเอง บางอย่างที่ไม่สำเร็จไปไม่ถึงนี้ได้อีกก็ไม่ใช่เพราะเราก็ทำได้แค่นี้ คนที่ยังอยู่ในช่วงหนุ่มสาวนี่อะไรไม่สำเร็จก็จะโกรธโมโห ถ้าไม่สมหวังก็มีความทุกข์ เดี่ยวนี้วัยรุ่นนะเพื่อนไม่คบไลด์ก็ทุกข์แล้วแต่คนแก่ก็ไม่คบไลด์ก็ธรรมดา เพราะว่ามันเป็นโลกธรรมดา คือ คนแก่นี้เค้ายอมรับข้อจำกัดตนเองมากขึ้นว่าบางที่เราก็สุขภาพไม่ดีแล้ว เป็นเรื่องของใจอีกอย่างคนแก่นี้ค้นพบว่า สามารถจะหาความสุขจากปัจจุบันได้ คนหนุ่มนี้จะไปรอความสุขข้างหน้าว่าถ้าเกิดว่าสำเร็จ ร่ำรวยก็มีความสุข แต่ว่าคนแก่นี้พบว่าความสุขนี้ต้องหาจากปัจจุบันเพราะว่าเวลาเหลือน้อยแล้วต้องหาความสุขจากปัจจุบัน ไม่ต้องไปรอความสุขข้างหน้าความสุขจากปัจจุบันก็คือการที่ได้อยู่กับครอบครัวการที่ได้อยู่กับมิตรสหายได้ส่งสรรค์ กับมิตรสหายได้ไปเที่ยวบ้าง ได้อยู่กับลูกหลาน ได้อยู่กับธรรมชาติ ทำสวน นี่ก็เป็นข้อสรุปจากงานวิจัยว่าคนแก่ซึ่งเป็นช่วงขาลงนี้ ถึงแม้ว่ากำลังวังชา เงินทอง ชื่อเสียงจะลดน้อยถอยลงมันเป็นธรรมดาโลกแต่ความสุขเค้ามีมากขึ้นเพราะความสุขมันอยู่ที่ใจแล้วเค้าก็รู้ว่าเวลาเค้าเหลือน้อยแล้ว เค้าต้องหาความสุขจากปัจจุบันเท่าที่จะหยิบฉวยได้ความสุขคือเรื่องใกล้ตัว

อาตมาคิดว่าสำหรับคนที่คิดว่าอยู่ในช่วง

ขาลงเราจะวางใจอย่างไร ๑.พยายามมีความสุขในปัจจุบัน

๒.เตรียมตัวสำหรับอนาคตคนหนุ่มนี้เค้าไม่สนใจปัจจุบัน

เค้าจะรอความสุขอนาคตพยายามสร้างอนาคตให้มันสวยสดงดงาม

แต่อาตมาว่ารุ่นคนที่มีอายุในช่วงกลาง ไม่ใช่วัยที่จะสร้างอนาคตแล้ว แต่เป็นวัยที่เตรียมพร้อมสำหรับอนาคต

อนาคตในที่นี้หมายถึงปลายทางความเจ็บ ความป่วย ความตาย ที่ใกล้เข้ามาเป็นสิ่งที่เราต้องเตรียมตัวแต่ก็ไม่มัวแต่เตรียมตัว ขณะที่เราอยู่ตอนนี้ก็มีความสุขกับปัจจุบัน

อาตมาว่าชีวิตคนเราจะมีความสุขในปัจจุบันได้นี้ อย่างหนึ่งที่สำคัญ คือยอมรับความจริงที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะพออายุมากขึ้นแล้วนี่อะไรก็ไม่สะดวกเหมือนเก่าการเดิน การกิน การทำงานรวมทั้งบริษัทบริวาร ถ้าเรายอมรับความจริงได้นี้ สิ่งเหมือนกันข้อข้อนี้เป็นแคภายนอก แต่ใจเรานี้ไม่ทุกข์ต้องพยายามอยู่กับปัจจุบันให้มาก บางคนไปคิดอยู่กับอดีตก็ทุกข์ใจมันอยู่แต่กับอดีตโดยเฉพาะอดีตที่ไม่สมหวังมีความสุขกับทุกวัน แต่ว่าก็ต้องเตรียมตัว สำหรับอนาคตด้วย เพราะอนาคตนี้วัยชาลงนี้ ปลายทางเข้ามาเรื่อย เตรียมตัวส่วนหนึ่งก็เตรียมตัวเกี่ยวกับโรคภัยไข้เจ็บเราจะมีเงิน ไว้รับมือสำหรับโรคภัยไข้เจ็บ

ข้างหน้า ยังไม่พอนะความจริงต้องเตรียมเรื่องทรัพย์สินสมบัติ ด้วยจัดการเรื่องทรัพย์สินสมบัติด้วยทำอย่างไร จะไม่เป็นภาระกับคนข้างหลัง ไม่เป็นภาระทางใจของเรา การรักษาอย่างไรที่เราปรารถนาให้รักษา อย่างไรก็ตามที่เราจะไม่ปรารถนาให้รักษา การเตรียมตัวอย่างที่เราอาตมาพูดคือเตรียมตัวชาลง ถึงเวลาตายทำไงให้เราตายอย่างสงบ ไม่เฉพาะคนชาลงนะ คือจะตายนี้ก็ต้องตายดีไม่ทุกข์ทรมาน โดยเฉพาะผู้ที่ชาลง ชีวิตดีอยู่ดีไม่พอสวยตายดีด้วย อยู่ดีแต่ตายไม่ดี ก็ไม่ครบสมบูรณ์ตายดีนี้ หมายความว่าภายในใจไม่มีความห่วงกังวลใจเป็นกุศลอาจารย์ประมวลพูดดี ตายดี คือเต็มใจและพอใจที่จะตาย ไม่ใช่แค่

พร้อม ต้องเต็มใจและพอใจด้วย เพราะเห็นว่า ชีวิตที่ผ่านมาทำดีที่สุดแล้วใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าแล้วและเราคิดว่าเราพร้อมจะตายแล้วเพราะว่ามันถึงเวลาแล้วและมันไม่มีอะไรห่วง ไม่มีอะไรกังวล

ผลการดำเนินงาน มุลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) ปี ๒๕๕๙

การดำเนินงานของมุลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็กในปี ๒๕๕๙ ได้ดำเนินงานเพื่อป้องกัน คุ่มครอง
พัฒนาเด็กในสภาวะยากลำบาก ผ่านโครงการต่างๆ จำนวนกว่า ๑๖ โครงการ ๖๒ พื้นที่ ๑๘ จังหวัด
โดยมุ่งเน้นเพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็กดังนี้

สิทธิสวัสดิการ
ด้านการศึกษา
สนับสนุนทุนการศึกษา

สวัสดิการด้านสุขภาพได้แก่
การสนับสนุนโครงการเกษตร
เพื่ออาหารทุกมื้อ ส่งเสริม
พัฒนาทักษะชีวิต และเข้าถึง
บริการความรู้ด้านสุขภาพ สุข
อนามัยกับกลุ่มเด็กต่างชาติ
และเด็กกลุ่มเสี่ยง

การพัฒนาอย่างรอบด้าน
สนับสนุนให้เกิดพื้นที่สร้างสรรค์
พื้นที่ปลอดภัยสำหรับเด็กๆ สร้าง
พื้นที่สุขภาวะ

สร้างกลไกชุมชนปกป้องเด็ก
ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ
แกนนำ ชุมชนให้สามารถจัดการ
ตนเอง มีทักษะในการดูแลเด็กๆ
ในชุมชนการป้องกันปัญหาต่างๆ

ป้องกันปัญหา ส่งเสริม
กระบวนการทักษะชีวิตในกลุ่ม
เป้าหมาย ทั้งในระบบและนอก
ระบบ

ผลักดันและพัฒนากลไก
การมีส่วนร่วมผลักดันกฎหมาย
นโยบายที่เกี่ยวข้องกับเด็ก

พัฒนานวัตกรรมและเครื่อง
มือใหม่ๆ สร้างนักสื่อสารชุมชน
พัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อ
เท่าทันภาวะวิกฤติสังคม

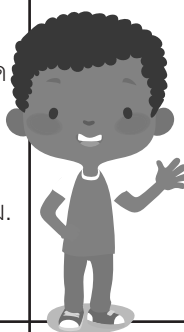
กลุ่มเป้าหมายผู้ได้รับประโยชน์

งานด้านการปกป้องคุ้มครองเด็ก

จาก ๑๓ ชุมชน ๓๘๑ ครอบครัว ๑๕ โรงเรียน ๕ มหาวิทยาลัย ผู้รับผลประโยชน์รวม ๔,๗๐๔ คน			หมายเหตุ การดำเนินงานและการสนับสนุน
ผู้ใหญ่(คน)	เด็ก(คน)	แรงงานเด็กต่างชาติ/ เด็กกลุ่มเสี่ยง	๑.อาสาสมัคร/แกนนำเด็กเยาวชน ๖๕ คน
๒๕๗	๔,๓๙๔	๕๓	๒.แกนนำชุมชนและผู้ปกครอง ๓๐ คน
			๓.แกนนำครู ๒๕ คน
			๔.ทุนการศึกษา ๖๓ ทุน
			๕.การเสริมศักยภาพพัฒนาคุณภาพ ชีวิต ๔,๒๒๔ คน
			๖.การสงเคราะห์และคุ้มครอง สวัสดิภาพ ๖ กรณี ๒๙๘ คน

งานด้านการพัฒนาและสร้างนวัตกรรมสำหรับเด็ก

กลุ่มเป้าหมาย	จำนวน/คน
๑.กลุ่มเป้าหมายหลัก ๑.๑ เด็กและครอบครัว ๑) กลุ่มแกนนำเด็กเยาวชน จำนวน ๙๔๔ คน ๒) กลุ่มเด็ก ครอบครัว ชุมชน ที่ได้รับประโยชน์จากการจัดกิจกรรมต่างๆ จำนวน ๑๙,๒๖๙ คน ๑.๒ กลุ่มเป้าหมายแกนนำชุมชน ครู อาสาสมัครชุมชน ภูมิปัญญา ปราชญ์ชาวบ้าน ผู้นำศาสนา พัฒนาชุมชน อสม. ตำรวจ ทหาร สาธารณสุข อบต. เป็นคณะทำงานทำงานร่วมกับโครงการอย่างต่อเนื่อง ๗๐๓ คน	๒๑,๔๙๓ คน
๒.กลุ่มเป้าหมายรอง ๒.๑ กลุ่มนักศึกษา หน่วยงาน อาสาสมัครในสังคม ขอข้อมูล ศึกษาดูงาน จัดกิจกรรม สนับสนุน อุปกรณ์ กลุ่ม CSR ภาคประชาสังคม เครือข่าย	๕๗๗
รวมกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับประโยชน์ทั้งหมด	๒๑,๔๙๓ คน

ผลสำเร็จของการดำเนินงานในปี ๒๕๕๙

๑. เด็กในภาวะยากลำบากต้องการความช่วยเหลือ

- เด็กที่อยู่ในสภาวะยากลำบากและสภาวะวิกฤติได้รับการช่วยเหลือและคุ้มครอง จำนวน ๖ กรณี และ ๑ โรงเรียน ใน ๕ จังหวัด ได้แก่ จ.ราชบุรี จ.สุพรรณบุรี จ.เพชรบุรี จ.แม่ฮ่องสอนและจ.สระแก้วและสมุทรปราการ ๓ จชต. มีเด็กได้รับประโยชน์ จำนวน ๒๘๓ คน ผู้ใหญ่ได้รับประโยชน์ จำนวน ๑๕ คน ได้รับการช่วยเหลือและคุ้มครองให้ได้รับการเลี้ยงดูตามมาตรฐานขั้นต่ำ

- เด็ก จำนวน ๑๓๕ คน ได้รับการสนับสนุนทุนการศึกษา สามารถเข้าถึงระบบการศึกษาอย่างเท่าเทียม และได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์การเรียน เด็กต่างชาติดังกลุ่มเสี่ยงเข้าสู่ระบบการศึกษา จำนวน ๕๓ คน

- เด็กนักเรียน จำนวน ๑,๙๑๔ คน จาก ๑๑ โรงเรียนในพื้นที่ จ.แม่ฮ่องสอน และ จ.สระแก้ว ได้รับประทานอาหารครบทั้ง ๓ มื้อ ในปริมาณที่เพียงพอ รวมทั้งอาหารที่รับประทานมีความปลอดภัย มีสารอาหาร คุณค่าทางโภชนาการและมีประโยชน์ต่อร่างกาย รวมทั้งมีทักษะชีวิตต่างๆ ที่เกิดจากการลงมือทำโครงการเกษตรเพื่ออาหารทุกมื้อแบบครบวงจร

๒.แรงงานเด็ก เด็กต่างชาติ

- เด็กกลุ่มเสี่ยงในโรงเรียนในระบบจำนวน ๒๔๕ คน ได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องสิทธิเด็ก และงานอันตรายสำหรับ

- เด็กต่างชาติและเด็กกลุ่มเสี่ยงจำนวน ๒๗๓ คน ได้รับเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาทักษะชีวิต และเข้าถึงบริการความรู้ด้านสุขภาพ สุขอนามัย

- ผู้ปกครองกลุ่มเด็กต่างชาติกลุ่มเสี่ยงและสมาชิกชุมชนมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมโครงการและดูแลบุตรหลานให้ได้เข้ารับการศึกษาระดับพื้นฐานจำนวน ๕๑ คน

- เกิดพื้นที่เล่นสำหรับเด็กแห่งใหม่ในศูนย์รับฝากเลี้ยงเด็กในชุมชนต่างชาติสะพานปลา๒ พื้นที่ (พม่า) โดยนายจ้าง (สำนักงานสะพานปลา) ให้พื้นที่ โดยการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครภายนอกและชุมชน เกิดพื้นที่ในการจัดกิจกรรมกำลังพัฒนาเป็นพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับด้านกิจกรรมในชุมชน เปรมฤทัย (กัมพูชา)

ผลการดำเนินงานปี ๒๕๕๙

เรื่อง กนวรรณ โมรัฐเสถียร ภาพ มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก

๓. เด็กในภาวะวิกฤตใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้

- เด็กและเยาวชนในพื้นที่ ๓ จชต. ได้รับกระบวนการพัฒนาทักษะความรู้เรื่องการมีส่วนร่วม ความเป็นพลเมือง และจิตอาสา กลุ่มเด็กจากชุมชนพื้นที่เป้าหมาย ๗ ชุมชน และเยาวชนจากมหาวิทยาลัย ๔ มหาวิทยาลัย จำนวน ๙๔ คนเข้าร่วมเป็นแกนนำขับเคลื่อนงานกลไกชุมชนปกป้องเด็กในพื้นที่

- กลุ่มเยาวชนโคกสะตอ ขับเคลื่อนงานพื้นที่สร้างสรรค์ระดับตำบล จัดมหกรรมครั้งแรกในตำบล จากการสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน มีชุมชนทุกชุมชนในตำบล และเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม มีผู้คนเข้าร่วมงานกว่า ๕,๐๐๐ คน

๔. เด็กชุมชนแออัดเมือง มีอาสาสมัครเด็กเยาวชนเพิ่มขึ้น ๑๐ คน รวมทั้งหมดจำนวน ๒๐ คน จาก ๔ ชุมชน มีการดำเนินการจิตอาสาช่วยงานชุมชน ทำกิจกรรมสื่อสร้างสรรค์ สามารถตักเตือนแนะนำเพื่อนที่มีปัญหา เรื่องเกม เรื่องเพศยาเสพติด ภาวะเสี่ยงต่างๆ เรื่องเพศ และกลุ่มเสี่ยงสิ่งที่ไม่เหมาะสมเข้ามาทำกิจกรรมต่อเนื่องจนมีสมาชิกเพิ่มมากขึ้น

๕. การพัฒนาเด็กเยาวชนในชุมชนชนบท กลุ่มเยาวชนศรีสะเกษติดเยี่ยม แกนนำเด็กเยาวชนเป็นที่ยอมรับระดับพื้นที่ และภาคีเครือข่ายระดับภาคอีสาน ช่วยขับเคลื่อนงานเยาวชนระดับภาคอีสาน และกลุ่มดีจังอีสาน ตุ่มโฮมเกิดการรวมตัวกันของ ๕ มหาวิทยาลัยในภาคอีสาน สามารถสร้างเด็กกลุ่มใหม่ขึ้นเพื่อดำเนินการพัฒนาชุมชนของตนเองได้จำนวน ๙ กลุ่ม เกิดชมรมอภัยภูเบศรพืชมรรคาโรงเรียนมีสมาชิกจำนวน ๕๐ คน กลุ่มเยาวชนที่ทำงานกับผู้เฒ่าผู้แก่ในชุมชน สามารถดำเนินการในการเปิดพื้นที่ถนนคนเดินเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรม และสร้างรายได้ให้ชุมชนได้เป็นครั้งแรกในอำเภอนี้ที่มีงานที่ดีๆ สร้างการเรียนรู้ให้กับชุมชน

๖. เครือข่าย องค์กร ชุมชน

- ผู้บริหารโรงเรียน และคุณครูของ ๑๑ โรงเรียน ที่เข้าร่วมโครงการ มีแนวคิดและทักษะในเรื่องการดูแลและพัฒนาเด็กด้วยกิจกรรมต่างๆที่หลากหลายมากขึ้น
- โรงเรียนในพื้นที่สนับสนุนให้เด็กต่างชาติเข้าศึกษาในระบบ และให้การสนับสนุนการศึกษาของเด็ก และเปิดโอกาสให้มีการจัดกิจกรรมรณรงค์เผยแพร่เรื่องสิทธิเด็กและงานอันตราย ในโรงเรียน
- พื้นที่เป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการเพื่อนำแนวทางเรื่องกลไกชุมชนปกป้องเด็กไปใช้ใน ๗ ชุมชน เกิดเครือข่ายมหาวิทยาลัย ๔ มหาวิทยาลัย และเกิดกลุ่มนักศึกษาเข้าร่วมกลุ่มธนาคารใจอาสา
- แกนนำชุมชน ๓๐ คนเข้าร่วมเป็นแกนนำขับเคลื่อนงานกลไกชุมชนปกป้องเด็กในพื้นที่
- เกิดเครือข่ายองค์กรทำงานด้านเด็กเยาวชนในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ (Safety Net) มีสมาชิกเครือข่ายเข้าร่วม ๑๕ องค์กร
- เกิดการขยายพื้นที่สร้างสรรค์ และพื้นที่การทำงานใหม่โดยชุมชน ๑๔ พื้นที่
- เกิดเครือข่ายรองเมืองด้านศิลปะ ดำเนินการสำรวจชุมชนตรอกสลักหิน และสร้างสรรค์ศิลปะตามความต้องการของชุมชน จุดประกายแนวคิดเริ่มต้น ประชุมเครือข่ายรองเมืองเรื่องยืม หาแนวทางการดำเนินงานร่วมกัน

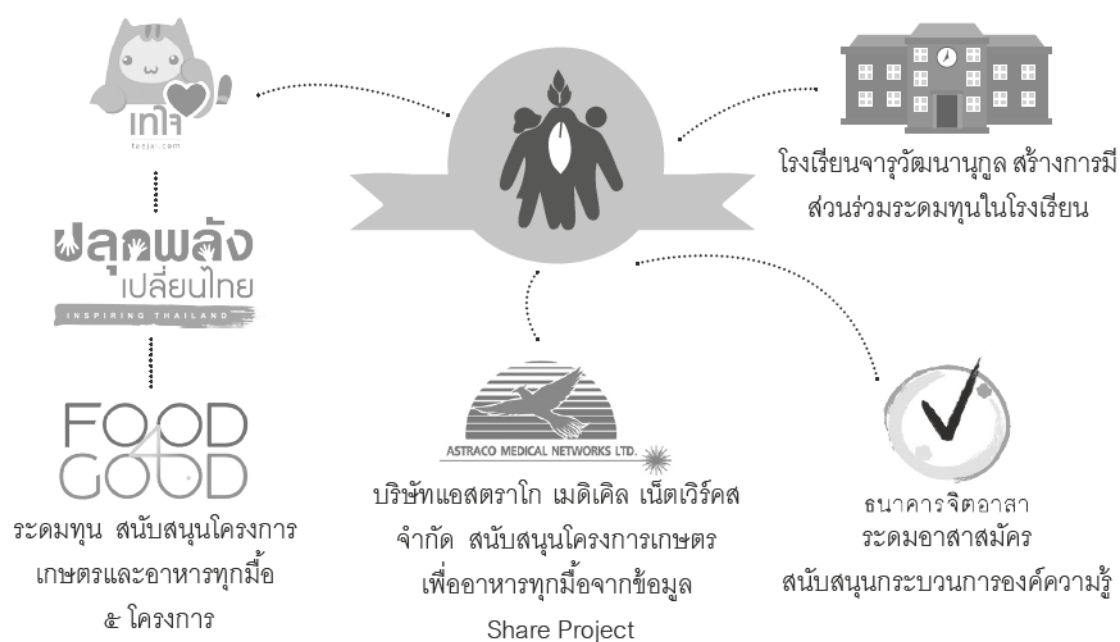
๗. เกิดพื้นที่ต้นแบบพื้นที่เรียนรู้ ทั้งในชุมชน และโรงเรียนในพื้นที่ชุมชนเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และจังหวัดแม่ฮ่องสอน

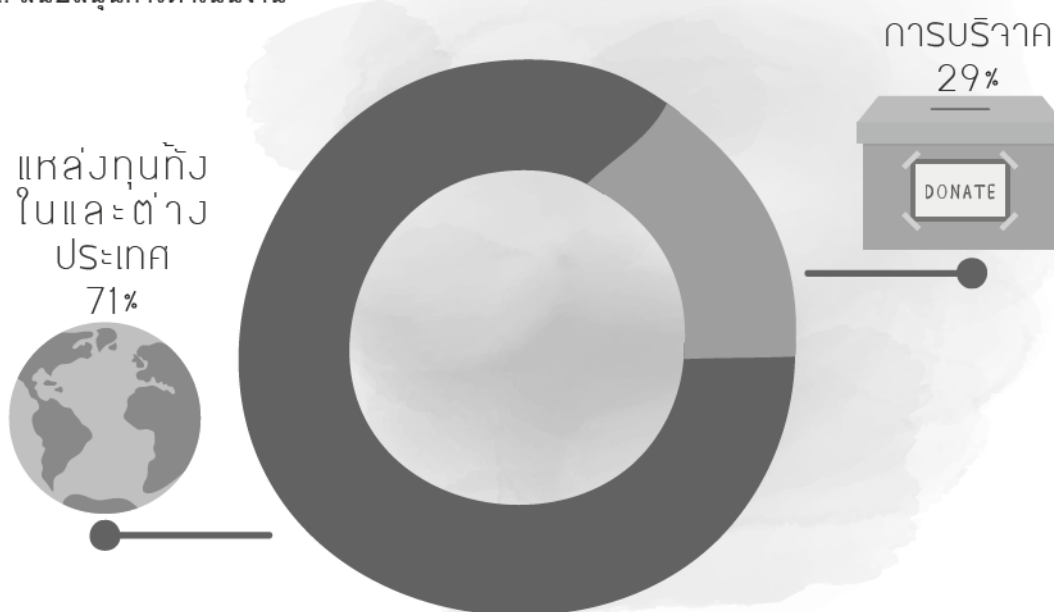
“ขอบคุณ
ที่ให้หนูมีโอกาส
เรียนหนังสือ มี
พื้นที่เล่นดีๆ”

ผลการดำเนินงานปี ๒๕๕๙
เรื่อง กบวรธร โมริฐเสถียร ภาพ มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก

๘. เกิดภาคีเครือข่ายผู้ร่วมสนับสนุนการดำเนินงาน

๙. สนับสนุนการดำเนินงาน

พื้นที่สร้างสรรค์ วัฒนธรรมเด็กข้ามชาติ

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) ร่วมกับเครือข่ายหน่วยงานในพื้นที่ ผู้ปกครอง อาสาสมัคร และเด็กๆ ชุมชนสะพานปลา สร้างพื้นที่ดีๆ สำหรับเด็กให้เกิดขึ้นมาอีก ๑ พื้นที่ ในชุมชนสะพานปลา จังหวัดสมุทรปราการ พื้นที่สร้างสรรค์แห่งนี้สร้างขึ้นเพื่อให้เด็กๆ ลูกหลานแรงงานต่างชาติที่อาศัยอยู่ในชุมชนได้มีที่เล่น ที่ปลอดภัย ได้แสดงออกทางความคิด มีที่พบปะพูดคุยกันของผู้ปกครอง จะเรียกว่าเป็น **พื้นที่สุขใจ** ของเด็กก็ได้

เยาวชน คนคืบถื่น

ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ นอกจากมูลนิธิฯ จะทำงานกลไกชุมชน ปกป้องเด็กแล้ว ยังส่งเสริมอาชีพให้กับเยาวชนที่ไม่ได้ร่ำการศึกษาต่อด้วย เพื่อให้เยาวชนเหล่านี้ได้รวมกลุ่มมีกิจกรรมที่มีประโยชน์ และสร้างรายได้ ด้วย อย่างกลุ่มเยาวชนคนคืบถื่นที่จังหวัดนราธิวาส สนใจการเลี้ยงกุ้งก้ามแดง เยาวชนศึกษาวิธีการเลี้ยง และช่วยกันสร้างบ่อสำหรับเลี้ยงกุ้งด้วยวัสดุ ที่มีในชุมชน ซึ่งขณะนี้ได้เริ่มทดลองเลี้ยงจนแม่พันธุ์กุ้งออกไข่

ซึ่งเยาวชนกลุ่มนี้มีแผนจะเพิ่มจำนวนแม่พันธุ์กุ้งและพัฒนาบ่อเลี้ยงกุ้ง แต่ยังคงขาดงบประมาณสนับสนุนกิจกรรม

“ มนุษย์
จะได้รับความรู้
ตราบนานเท่านาน
ที่เขาแสวงหา
ความรู้
ถ้าหากเขาคิดว่า
เขามีความรู้
ทุกอย่างแล้ว
เขาก็กลายเป็น
คนที่โง่เขลา ”

ท่านนบีมุฮัมมัด
คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะซาลัม

ศิลปะจุดประกายในใจคน ชุมชนตรอกสลักหิน

มพด. เดินหน้าเพิ่มพื้นที่ศิลปะเพื่อการพัฒนาชุมชนแออัดเมือง ขยายไปยังพื้นที่ในชุมชนตรอกสลักหิน เครือข่ายรองเมืองเรืองยัม หวังเปลี่ยนจากตรอกย่านนักเลงเก่าหัวลำโพงให้กลายเป็นชุมชนศิลปะที่มีแต่คนมาเยี่ยมเยือน โดยกิจกรรมศิลปะนี้ได้รับความช่วยเหลือจากเครือข่ายนักศึกษามหาวิทยาลัย สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากการนำศิลปะลงไปในครั้งนี้เป็นเสมือนการเปิดใจให้คนชุมชนอยากลุกขึ้นมาดูแลและพัฒนาชุมชนตนเอง

พี่อ้อมท้อง น้องอ้อมด้วย

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก Food4good และบริษัทไทยสแตนเลสตีล จำกัด ลงพื้นที่แม่ฮ่องสอนเพื่อสำรวจและแลกเปลี่ยน เรื่องวัตถุดิบการทำอาหารจากวัตถุดิบที่เด็กๆ มีในโรงเรียนในโครงการ “พี่อ้อมท้อง น้องอ้อมด้วย” โดยมีเชฟสาธิตการทำอาหารที่มีคุณค่าให้เด็กๆ ทั้งนี้ บริษัทไทยสแตนเลสตีลได้มอบ ภาชนะใส่อาหาร ชุดเครื่องครัวให้กับโรงเรียนเพื่อเด็กๆ ได้รับประทานอาหารที่ดี ถูกสุขลักษณะ แข็งแรง พร้อมเรียนรู้ตามวัย

“มาปัน กับ มพด.”

มาปันกับมพด. ในครั้งนี้เราขอเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับเป็นผู้ส่งต่อให้
แก่ประชาชนที่ขาดแคลน เสื้อและชุดสีดำ เพื่อจะได้ใช้ในการไว้ทุกข์พระบรมศพ
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

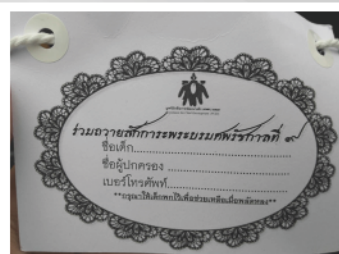
มพด.จึงนำเสื้อ กางเกง และกระโปรง สีดำ ขาวและสีเทา ที่ได้รับมาจากผู้
บริจาค ซึ่งมีอยู่ในตลาดแต่น้องเป็นจำนวนมาก โดยมีน้องๆ จิตอาสามาช่วยกัน
คัดแยก นำไปแจกให้แก่ประชาชน ณ สถานีรถไฟหัวลำโพง และศูนย์พัฒนาเด็ก
ดวงแข ถนนรองเมือง

นอกจากเสื้อผ้าแล้ว ทางมูลนิธิฯได้จัดทำ ป้ายเตือนภัยให้
ดูแลเด็กๆที่เดินทางมาราบพระบรมศพกับผู้ปกครอง และแจก
ป้ายห้อยคอสำหรับเขียนชื่อ เบอร์ติดต่อและชื่อของผู้ปกครอง
เพื่อให้คนที่พบเจอเด็กผลัดหลงติดต่อกับผู้ปกครองของเด็กได้
เนื่องจากบริเวณสนามหลวงมีประชาชนเดินทางมาเป็นจำนวน
มาก จึงมีโอกาที่เด็กจะผลัดหลงกับผู้ปกครองหรือถูกมิจฉาชีพ
ลักพาตัวไป

“มาป็น กับ มพด.”

การทำความคิดครั้งนี้ได้รับความร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจจากน้องๆจิตอาสา ที่มาช่วย
คัดแยกเสื้อผ้า และยกย้าย รวมถึงเยาวชนชุมชนวัดดวงแข ที่มาช่วยกันแจกเสื้อ ซึ่งทำให้เกิด
ความสุขใจทั้งผู้ให้และผู้รับ

อาหารกายที่ดีต่อใจ

“อาหาร” ขึ้นชื่อว่าอาหารได้ยินแล้วใครหลายคนคงจะหิวขึ้นมาทันที อาหารกินแล้วอึด กินแล้วช่วยให้หายหิว มีประโยชน์ต่อร่างกาย แต่อาหารในปัจจุบันหรือจะเรียกว่าอาหารในยุคแอนดรอยด์ (ยุคที่โทรศัพท์แอนดรอยด์เฟื่องฟู) เมื่อเรากินเข้าไปแล้วกลับไม่แน่ใจว่ากินแล้วจะมีประโยชน์ต่อร่างกาย? กินแล้วจะอึด? กินแล้วจะมีความสุข? เพราะอาหารที่กินเข้าไปนั้น เราไม่สามารถแน่ใจได้เลยว่า จะไม่มีการปนเปื้อนของยาฆ่าแมลง

เราไม่สามารถแน่ใจในขั้นตอนการผลิตได้เลยว่า ในแต่ละขั้นตอนนั้นจะไม่มีสารเคมีหรือสาร เข้าไปในสัตว์ที่เรากินในผักที่เรารับประทาน เราไม่แน่ใจได้เลยว่าในขั้นตอนของ

การขนส่งวัตถุดิบก่อนที่จะมาประกอบเป็นอาหารให้เรากินในร้านอาหารต่างๆ ไม่ได้มีการตรวจสอบเพื่อให้เนื้อสัตว์หรือผักเหล่านั้นเก็บไว้ได้นานกว่าปกติสรุปได้ว่าในยุคแอนดรอยด์นี้เราไม่สามารถแน่ใจได้เลยว่าอาหารต่างๆ ที่เรากินเข้าไปจะดีต่อกายและดีต่อใจเราจริงๆ

ท่ามกลางสถานการณ์อาหารที่ไม่ปลอดภัย หรือไม่แน่ใจว่าปลอดภัยมีเด็กกลุ่มหนึ่งในโรงเรียนบนพื้นที่สูงของจังหวัดแม่ฮ่องสอน พวกเขาแน่ใจว่าอาหารที่พวกเขารับประทานกันอยู่นั้นมันดีต่อกายและดีต่อใจของเด็กๆ อย่างแน่นอน เพราะเป็นอาหารที่มาจากสิ่งที่ปลูกเอง เลี้ยงเอง หามาเองจากในชุมชน นำมาแปรรูป นำ

มาปรุงเป็นอาหาร และรับประทานกัน

โครงการนักร้องอาหารปลอดภัย ในโรงเรียนและชุมชนของกลุ่มเด็กๆ นักเรียนโรงเรียนบ้านแม่เงา และโรงเรียนบ้านห้วยม่วง ตำบลแม่สวด อำเภอสบเมย จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยการสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) เป็นโครงการที่สนับสนุนให้เด็กนักเรียนได้รวมกลุ่มกันเพื่อศึกษาและสำรวจโรงเรียนชุมชนของตนเองเพื่อจัดทำแผนที่ “อาหารปลอดภัย” ในโรงเรียนและชุมชน รวมทั้งจัดทำปฏิทินอาหารพื้นถิ่นทั้ง 3 ฤดู ที่มีอยู่ในชุมชน

Inspirational article

เรื่องไตรรงค์ บัวสุวรรณ ภาพมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก

จากการลงพื้นที่สัมภาษณ์ ผู้ปกครอง ชาวบ้านในชุมชน แขนงน้ำ ชาวบ้าน และภูมิปัญญาชาวบ้านที่เกี่ยวข้องกับอาหาร เพื่อหาแหล่งอาหารที่ปลอดภัยที่มีอยู่ในโรงเรียน ชุมชน เพื่อจะได้ช่วยกันอนุรักษ์แหล่งอาหารปลอดภัยเหล่านั้นไปพร้อมๆ กับการสร้างแหล่งอาหารที่ปลอดภัย โดยใช้พื้นที่ของโรงเรียนในการทำพื้นที่ โดยเด็กๆ ช่วยกันปลูกพืชผักที่ปลอดภัย เลี้ยงสัตว์ที่ไม่มีการฉีดสารกระตุ้น การประกอบอาหารที่พยายามรื้อฟื้นเมนูท้องถิ่นที่กำลังจะสูญหายไป เช่น กลุ่มเด็กนักเรียนสื่อสารอาหารปลอดภัยโรงเรียนบ้านแม่เงา ที่พยายามรื้อฟื้นการทำบายอ ห่อหมก อาหารพื้นถิ่นของชุมชน

บ้านแม่เงา ที่ใช้วัตถุดิบที่มีอยู่ในท้องถิ่น และมีประโยชน์ต่อร่างกาย ได้แก่ หน่อไม้และบายอ ซึ่งสามารถหาได้ในชุมชน ที่กำลังจะสูญหายไปกลับมาให้เด็กๆ และชาวบ้านได้รู้จักและได้ทำรับประทานกันอีกครั้ง หรือเมนูน้ำพริกบสมุนไพร ของกลุ่มเด็กนักเรียนสื่อสารอาหารปลอดภัยโรงเรียนบ้านห้วยม่วง ที่เป็นการแปรรูปผลผลิตจากโครงการเกษตรเพื่ออาหารทุกมื้อที่เด็กๆ เลี้ยงเองกับมือเข้ากับสมุนไพรต่างๆ ที่มีอยู่ในชุมชนให้เป็นเมนูอาหารปลอดภัยที่ทั้งเด็กในโรงเรียนและชาวบ้านในชุมชนสามารถทำรับประทานได้อย่างลงตัว

อาหารที่ปลอดภัยก็คืออาหาร

ที่เรากินเข้าไปแล้วมันดีต่อทั้งร่างกาย และดีต่อทั้งหัวใจของเรา อาหารที่เด็กๆ กลุ่มนักสื่อสารอาหารปลอดภัยช่วยกันทำนี้ ทุกขั้นตอนทุกกระบวนการ ล้วนเจือปนไปด้วยความตั้งใจของเด็กๆ ที่อยากจะช่วยกันสร้างพื้นที่อาหารปลอดภัยให้เกิดขึ้นในโรงเรียนและชุมชนของพวกเขา เพื่อให้เพื่อนผองน้องพี่และคุณครูในโรงเรียน พ่อแม่ปู่ย่าตายาย พี่ป้าน้าอา และคนในชุมชนของพวกเขาได้มีอาหารที่ปลอดภัยรับประทาน เพราะฉะนั้นอาหารต่างๆ ถ้ามันเกิดขึ้นจากหัวใจที่ปรารถนาดี ก็คืออาหารที่ปลอดภัยที่ดีต่อทั้งร่างกายและดีต่อใจเมื่อเรารับประทานเข้าไป

แผนที่อาหารปลอดภัย

งานกับมิตรภาพ

บทสัมภาษณ์เครือข่ายโรงเรียนที่ร่วมงานกับมพด.

เพราะอะไรจึงเข้าร่วม
ขับเคลื่อนงานกับมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก

นายเสถียร พันธงาม
ผอ.โรงเรียนเมืองคง (คงคาวิทยา)
การร่วมขับเคลื่อนงานกับมูลนิธิเพื่อ
การพัฒนาเด็ก มาจากการเห็น
สถานการณ์เด็กนักเรียนในโรงเรียนมี
ปัญหาเรื่องความรับผิดชอบหน้าที่
รู้สึกเหมือนการศึกษาที่ผ่านมาไม่มี
ทิศทาง จัดทำไปตามหน้าที่จึง
ตกผลึกได้ว่าน่าจะเริ่มต้นจากการให้
เด็กรู้จักหน้าที่ของตนเองก่อน ตั้งเป้า
ว่าต้องสร้างเด็กให้มีความรับผิดชอบ
รู้หน้าที่เริ่มตั้งแต่มาถึงโรงเรียน
จนเลิกเรียน เริ่มต้นดำเนินการโดย
ผ่านกิจกรรมโดยยังไม่ได้บอกครูว่า
เราจะทำอะไร จากนั้นสร้างกลุ่มครู
ที่มีความเข้าใจ สิ่งที่เราจะทำเข้ามา
เป็นแกนนำ

สิ่งที่เกิดขึ้นและเห็นผล คือ
กิจกรรม Friday is Fly day เกิด
แนวคิดที่ว่าวันศุกร์เป็นวันที่โบยบิน
ใช้แนวคิดจากการที่ได้ไปดูงานที่ปิ่น
เมืองจอร์จทาวน์ ที่เขาหยุดปิดเมือง
ทำกิจกรรมกันในวันอาทิตย์ ปิดถนน
หลักของเมือง และให้ประชาชนออก
มาทำกิจกรรมร่วมกัน จึงได้นำมา
ปรับใช้โดยให้วันศุกร์เป็นวันอิสระเสรี
ทั้งครูและนักเรียน บนหลักการที่มี

เป้าหมายให้อิสระครูและนักเรียน
ร่วมกันออกแบบการแต่งกายและ
กิจกรรมกิจกรรม โดยหลังจากเสร็จ
กิจกรรมมีการสรุปบทเรียนที่ได้เรียน
รู้ร่วมกัน จากการประเมินทาง
กายภาพที่สัมผัสได้ ความพึงพอใจ
ของครูและนักเรียนชัดเจนมาก เด็กมี
ความสุขมากเมื่อถึงวันศุกร์เขาจะยิ้ม
แย้มแจ่มใสตื่นตื่น ที่สำคัญเขาได้
มีส่วนร่วมในการตัดสินใจว่าจะไป
ไหนทำกิจกรรมอะไร ที่สำคัญตอบ
โจทย์ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้

สิ่งที่เห็นด้านพัฒนาของเด็กคือ
๑. เด็กกล้าออกแบบ เด็กกล้าบอกว่า
อยากเรียนอะไร ๒. เวลาสรุปบท
เรียนเป็นการฝึกให้เด็กเกิดการสังเกต

เพิ่มทักษะการเก็บจดบันทึกตาม
ความเข้าใจให้เห็นในทุกมิติ กระบวน
การนี้คิดว่าเป็นกระบวนการที่มอง
เห็นภาพอย่างชัดเจนว่าเด็กกล้าพูด
เพราะพูดในสิ่งที่เขาเพิ่มผ่านมา
พบเห็นมา

แรงบันดาลใจในการทำงานมา
จากหลายภาคส่วน การได้เข้ามา
ทำงานกับมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก
ทำให้เรารู้สึกว่ามีอะไรอีกมากมายที่
เรายังเข้าไปไม่ถึง โดยเฉพาะเรื่อง
การจัดการเรียนการสอนกับนักเรียน
โดยไม่ยึดติดอยู่กับห้องเรียน เราแยก
กิจกรรมของโรงเรียนกับชุมชนออกจาก
กันไม่ได้ ทำอย่างไรที่เราจะเข้าไป
ทำงานกับชุมชนแล้วเชื่อมกับการ

Inspirational article

เรื่องดวงใจ เทียงติฤทธิ์ ภาพมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก

เรียนในห้องเรียน แรงแบบคาลิฟอร์เนียที่ชัดอีกประเด็นคือการทำงานของมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็กและทีมงานทุกคนเข้ามาทำงานให้เห็นว่าแม้มูลนิธิไม่ได้อยู่ในระบบของกระทรวงศึกษาธิการ แต่มองการศึกษาไกลกว่ามาก ทำให้รู้สึกที่เราต่างหากที่จะออกแบบแสดงบทบาทให้มันชัดเจนของกระบวนการในการจัดการศึกษา สร้างเด็กให้เป็นคนที่มีความสมบูรณ์

วิธีสร้างพลังให้นักเรียนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนคิด บางที่เราอาจต้องเป็นต้นคิดแต่ในการแตกกิจกรรมแตกมิติในการปฏิบัติจะให้ทุกคนมีสิทธิและอิสระในการคิดและทำ มีความสุขกับการทำงานมากการทำงานสร้างแรงบันดาลใจโดยเฉพาะความคิดของตัวเอง แต่คิดว่าบางอย่างก็ต้องคอยกระตุ้น ยึดหลักว่าการกระตุ้นในการทำงานเป็นเรื่องใหญ่ เราจะใช้คำว่า **โรงเรียนเมืองคงเป็นโรงเรียน Active School** โรงเรียนที่กระตือรือร้น กระฉับกระเฉงว่องไว รับฟังทุกมิติ ครูก็ต้องเป็นครูที่กระตือรือร้น นักเรียนก็จะเป็นนักเรียนที่กระตือรือร้นตามมา พอพูดถึงโรงเรียนตัวเองรู้สึกภูมิใจว่าเป็นโรงเรียนที่ทำอะไรแตกต่างจากโรงเรียนอื่น เขารู้สึกว่าอยู่โรงเรียนเมืองคงเป็นโรงเรียนแนวหน้าในเชิงกระบวนการคิด เราก็อยากจะส่งแรงกระตุ้นพวกนี้เข้าไป

.....

Inspirational article

เรื่องดวงใจ เทียงติฤทธิ์ ภาพมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก

ดร.ครรชิต ไชยโพธิ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกระเดาอุ่มแสง เริ่มแรกเห็นกระบวนการการทำงาน กระบวนการพัฒนาเด็กนักเรียนของมูลนิธิที่มีความแตกต่างจากที่เราจัดการงานที่ร่วมกันในช่วงเริ่มต้นคืองานภูมิปัญญาผู้เฒ่าผู้แก่ ผ่านกระบวนการให้เด็กสืบค้นภูมิปัญญาแล้วนำมาสื่อสารผ่านสื่อหนังสือเล่มเล็ก การดำเนินงานนี้เด็กได้มีการฝึกปฏิบัติจริงได้เรียนรู้ด้วยตนเองจนเกิดทักษะทั้งด้านพุทธิพิสัย ความรู้จิตตะ คุณธรรมจริยธรรม

เมื่อได้เห็นกระบวนการทำงานของมูลนิธิจึงอย่างร่วมงานด้วย เราไม่ได้มองเรื่องงบประมาณมองเรื่องรูปแบบการพัฒนาเด็ก การเข้าถึงเด็กและเด็กเกิดทักษะการเรียนรู้ กระบวนการต่างๆ ได้เชื่อมโยงระหว่างเด็ก โรงเรียน ชุมชน ภูมิปัญญา ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ทำให้เด็กรู้จักเหง้าตนเอง รู้จัก

ตนเองรู้จักภูมิปัญญาวัฒนธรรมของชุมชนตนเอง ทำให้เด็กเกิดสำนึกรักบ้านเกิด

สิ่งที่เกิดขึ้นและเห็นได้ชัด คือ เด็กนักเรียนมีความรับผิดชอบ เอื้ออาทรซึ่งกันและกัน มีทักษะอาชีพสามารถอยู่ในสังคมได้ดี ชุมชนกับโรงเรียนสามารถทำงานใช้ภูมิปัญญาร่วมกันอย่างกลมกลืน จากการดำเนินโครงการต่างๆ ทำให้โรงเรียนบ้านกระเดาอุ่มแสงเป็นที่รู้จักมากขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งเรียนรู้ศึกษาดูงานสำหรับหน่วยงานและบุคคลทั่วไป

หากเราสามารถดึงพลังของเด็กไม่เฉพาะในโรงเรียน แต่รวมถึงเยาวชน ผู้ใหญ่ที่เกี่ยวข้องเข้ามาช่วยกันขับเคลื่อนน่าจะทำให้สังคมไทยเราดีขึ้น ชุมชนก็จะเกิดความตระหนักรักชุมชน

เรื่องเล่าจากพื้นที่เล็กๆ

พื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็กต่าง
ชาติชุมชนสะพานปลา ที่เป็นทั้งพื้นที่
ที่ปลอดภัย พื้นที่เรียนรู้ พื้นที่พักผ่อน
ของเด็กๆ แล้ว ยังเป็นพื้นที่พูดคุยของ
ผู้ปกครอง หลังจากที่พื้นที่เล่นของ
เด็กผ่านการเล่น และกิจกรรมสร้าง
สรรค์มาเป็นเวลานานกว่า ๔ ปี ย่อม
ต้องปรับปรุงและซ่อมแซมเป็นระยะ
ทุกครั้งทีนั้นคณาจารย์ทำความเข้าใจ
ปรับปรุงพื้นที่เล่นของเด็กๆ ถึงว่าเป็น
ช่วงเวลาทีทุกคนรอคอย เพราะเด็กๆ
จะดูแลพื้นที่เล่นของพวกเขา ทุกครั้ง
นี่องๆ จะมารอพี่ชวนอุปกรณ์ที่ร้อน
ทรายพลั่ว จอบ ฯลฯ เพื่อร่วมทำความ
สะอาดอย่างสนุกสนาน

เช้าวันอาทิตย์พวกพี่ๆ นักรถชน
ของและอุปกรณ์มาถึงพื้นที่ มีผู้
ปกครองและเด็กๆ มารอเราราว ๓๐
คนได้ ซึ่งเยอะกว่าทุกครั้งทีเรานัด
ทำกิจกรรม ภาพทีเห็นเมื่อรถเลี้ยว
เข้ามาเด็กๆ ต่างวิ่งกรูมาช่วยขนของ
อย่างขะมักเขม้น สนามทรายที
สะอาดจากการร่อนเศษต่างๆ ออก
แล้ว พื้นที่บริเวณโดยรอบถูกกวาด
เรียบร้อย ล้ออย่างสึมอๆ ถูกปัดทราย
ออกเพื่อรอสี ทาใหม่ ทุกคนต่างใจ
จดจ่อทีจะปรับปรุงพื้นที่เล่น

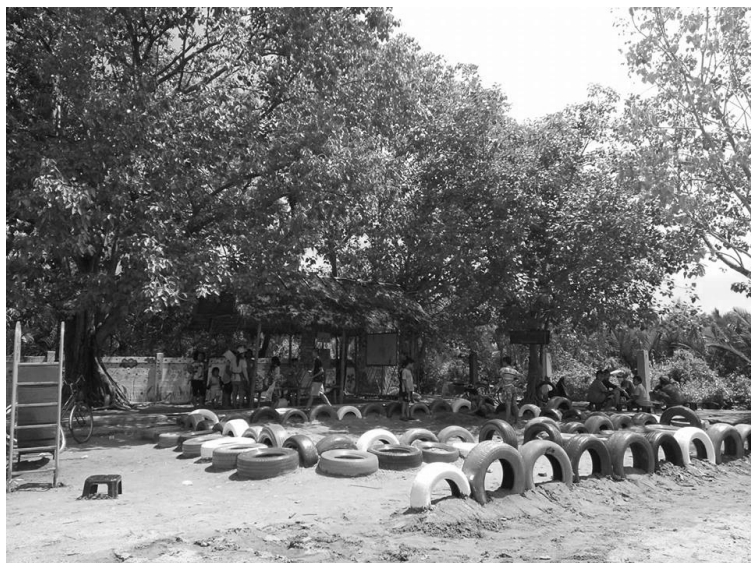
Inspirational article

เรื่องกรองแก้ว ชัยอาคม ภาพมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก

จากเหตุการณ์เล็กๆ ครั้งนี้ ทำให้
รู้สึกว่าการเปลี่ยนแปลงบาง
อย่างขึ้นในชุมชนสะพานปลา ทุก
ครั้งเด็กๆ จะต้องรอให้บอกว่าจะต้อง
เตรียมอะไร ทำอะไรบ้าง แต่ครั้งนี้
เด็กๆ ริเริ่มด้วยตัวเอง ทำให้รู้สึกถึง
ความผูกพัน ความรักที่มีต่อพื้นที่
สร้างสรรค์ของพวกเขา แม้จะเป็น
พื้นที่ธรรมดา แค่วังศาลา และเวียง
สนามทรายเล็กๆ จึงช้าลงอย่าง
ที่เหลือเพียง ๑ เส้น แก้วไปมาบนกิ่ง
ไม้

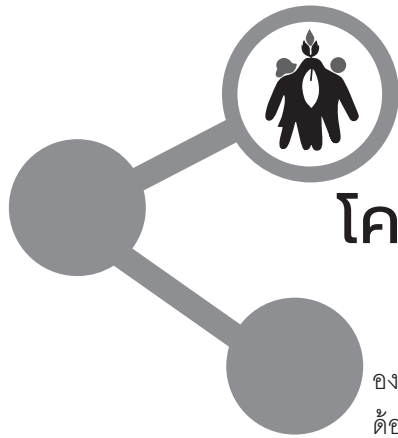
จากการลงพื้นที่มาตลอด ทำให้
เห็นถึงความผูกพันของเด็กและผู้
ปกครองแล้ว ยังมีความผูกพันระหว่
งอีกด้วย รอยยิ้ม แววตา ที่มอง
อย่างมีความสุขทุกครั้งที่ได้เจอกัน
สร้างกำลังใจที่มากล้นให้กับผู้
นี่คือ
พลังของพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็กๆ
พื้นที่แห่งมิตรภาพและความผูกพัน
แม้คนในชุมชนนี้จะรู้ว่าอีกไม่นานก็
จะต้องย้ายออกไปด้วยเหตุผลของผู้
ให้เช่า แต่ทุกคนก็อยากใช้เวลาที่
เหลือ อยู่กับพื้นที่แห่งความสุขของ
พวกเขา

.....

Share Project

เรื่อง/ภาพคำพล จันทวิสูตร

Share Project โครงการเพื่อการแบ่งปัน

ประเทศไทยมีเด็กด้อยโอกาสเป็นจำนวนถึง ๖,๔๐๐,๐๐๐ คน ซึ่งองค์กรที่ทำงานด้านเด็กต่างมุ่งเน้น การทำงานเพื่อช่วยแก้ปัญหาเด็กด้อยโอกาส และลดจำนวนเด็กด้อยโอกาสในสังคมไทยให้น้อยลง

มพด.เป็นอีกหนึ่งองค์กรที่ไม่เพียงแต่มุ่งเน้นการช่วยเหลือเพื่อให้เด็กด้อยโอกาสมีจำนวนลดลง แต่เรายังยึดหลักการพัฒนาเด็กให้สามารถพึ่งตนเองได้ และเผยแพร่สู่ชุมชนและสังคม ด้วยประสบการณ์ ๓๕ ปี ที่ทำงานช่วยเหลือ คุ่มครองและพัฒนาเด็กให้รอดพ้นจากสภาวะยากลำบากมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๕ และที่ผ่านมามองการณ์พบว่าในสังคมไทยมีผู้ใจดีพร้อมที่จะช่วยเหลือเด็กๆ เป็นจำนวนมาก เพื่อคิดค้นผลักดันการแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนอย่างสร้างสรรค์และมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย

ชวนมาแบ่งปัน

เกษตรเพื่ออาหารเด็กทุกมื้อ

สร้างแปลงเกษตรในโรงเรียนที่จะเป็นแหล่งอาหารให้เด็กทั้งโรงเรียนเพื่อแก้ปัญหาเด็กขาดแคลนอาหารและทำให้เด็กได้รับประทานอาหารครบทุกมื้อที่จำเป็นต่อร่างกายและสมองของเด็ก ลดปัญหาเด็กมีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์

สนับสนุนการทำงานของมูลนิธิฯ สานต่อความปรารถนาดีเพื่อการพัฒนาเด็กให้มีชีวิตที่ดีขึ้นอย่างยั่งยืนกับมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก เงินบริจาคของคุณสามารถช่วยให้มูลนิธิฯทำงานช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาสต่อไปได้

เสริมพลังบวกเด็ก3จังหวัด

ชายแดนใต้ เพื่อเด็ก3จังหวัดชายแดนใต้ ในการทำสิ่งดีๆ ให้เกิดประโยชน์คืนสู่ชุมชน โดยมีแนวคิดในการรวมกลุ่มเยาวชนจากชุมชนในภาคใต้เพื่อแบ่งปันความรู้ในด้านต่างๆที่มีไปพัฒนาชุมชนและเด็ก รวมถึงการลงแรงในการดูแลพัฒนาสิ่งต่างๆให้สังคมดีขึ้น

ทุนเพื่อการศึกษาที่ยั่งยืน

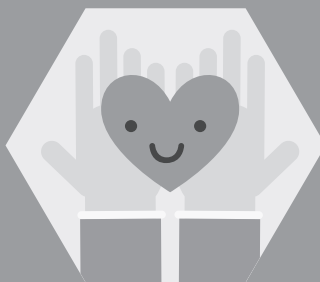
ทำให้เด็กได้รับโอกาสที่จะได้เรียน ให้เด็กที่มีโอกาสน้อยได้มีโอกาส มีความพร้อมเพื่ออนาคตที่ดีขึ้น

การส่งเสริมสุขภาวะที่ดีในเด็ก

ทำให้เกิดสุขภาวะที่ดีแก่ เด็กในชุมชนเมือง เด็กต่างจังหวัด และเด็กต่างชาติเพื่อให้เกิดการพัฒนาสุขภาวะที่ดี มีพื้นที่เล่นส่งเสริมพัฒนาการที่ปลอดภัย มีมุมสุขภาพชุมชน ทำให้เด็กมีสุขภาพที่ดีและอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

ร่วมแบ่งปัน ให้เด็ก ๆ มีชีวิตที่ดีขึ้น

นอกจากคุณจะช่วยทำให้เด็ก ๆ มีชีวิตที่ดีขึ้นแล้ว ยังช่วยให้สังคมดีขึ้น
เพราะมูลนิธิฯ เน้นการพัฒนาให้เด็กพึ่งตนเองได้และเติบโตเป็นผู้ให้

เพียงโอนเงินสนับสนุนที่
บัญชีธนาคารในนาม มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก

ธนาคาร	สาขา	ประเภท	เลขบัญชี
กรุงไทย	สะพานขาว	ออมทรัพย์	021-0-02168-3
กรุงเทพ	พระปิ่นเกล้า	สะสมทรัพย์	162-0-23632-1
กสิกรไทย	บางยี่ขัน	ออมทรัพย์	047-2-61241-7
ออมสิน	ราชดำเนิน	เผื่อเรียก	05-002379147-3

เกษตรเพื่ออาหารเด็กทุกมื้อ

ทุนเพื่อการศึกษาที่ยั่งยืน

เสริมพลังบวกเด็ก 3 จังหวัด
ชายแดนใต้

ส่งเสริมสุขภาวะที่ดีในเด็ก

สนับสนุนการทำงาน
ของมูลนิธิ

กรุณาส่งสำเนาใบโอนมาที่
มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก

โทรสาร 02-435-5281 ต่อ 102

หรือ E-mail : iamchild2004@yahoo.com

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก เป็นมูลนิธิที่ได้รับการยกเว้นภาษี

จากกระทรวงการคลัง ลำดับที่ 179

ผู้บริจาคสามารถนำไปเสริมจรับเงินไปหักลดหย่อนภาษีเงินได้ประจำปี

ขอบคุณผู้สนับสนุนการดำเนินงาน ของมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก

บจก.ไฮคิว ผลิตภัณฑ์อาหาร
บริษัทไดเมนชั่น ดาต้า (ประเทศไทย)
บริษัทเอสตราโก เมดิเคิลเน็ตเวิร์คส
บริษัทลูกค้าอินสไปเรชั่น จำกัด
บริษัทยูเนี่ยนการ์เน้นท์ จำกัด
บจก.โตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย
สโมสรนักศึกษาวิทยาลัยนานาชาติ
ทันตแพทย์ทองเอก นาวาเจริญ
คุณรุ่งระวี กิตติสินชัยกุล
คุณเอกชัย ลีลาวัศมี
คุณวัฒนา สิทธิสา
คุณวลี ศิตลักษณ์
คุณนฤมล คงสาคร

บมจ.เอเชียซอฟท์ คอร์ปอเรชั่น
บมจ.ควอลิตี้มีเนอรัล
บมจ.กรุงเทพดุสิตเวชการ
บริษัทละแมพาราวิวดจำกัด
บจก.อิเทอนัลโซวาไฮโพลีเบอร์
มูลนิธิจริกิติ
คุณบรรหาร ศิลปอาชา
โรงเรียนจารุพัฒนานุกูล
คุณจันทรา ปิติพิรุณกุล
คุณอรวรรณ ตันติสุนทร
คุณหลา แซ่ตั้ง
คุณสิตา ศิตลักษณ์

เจ้าของ : มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.)
ที่ปรึกษา : รศ.ดร. โคทม อารียา รศ.ดร.ชัยวัฒน์ สถาอานันท์
บรรณาธิการ : เศรษฐา มั่นคง
กองบรรณาธิการ : อาทิตา รอดสมนาม, ทัดติยา ลิขิตวงษ์, สุนีย์ สารมิตร,
ประสพสุข โบราณมูล, กนกวรรณ ไม่รัฐเสถียร
ออกแบบรูปเล่ม: กมลรัตน์ อุ่อรุณ ออกแบบปก: กำพล จันทวิสูตร
พิมพ์ครั้งแรก : เมษายน ๒๕๖๐ จำนวน ๓,๐๐๐ เล่ม
พิมพ์ที่ : บริษัท ออฟเซ็ท พลัส จำกัด

บริจาคสนับสนุนการดำเนินงานของมูลนิธิฯ ทาง ธนาณัติ สั่งจ่าย ปรณ.บางกอกน้อย
หรือ เช็ค ในนาม มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก หรือโอนเงิน

ธนาคาร	สาขา	ประเภท	เลขบัญชี
กรุงไทย	สะพานขาว	ออมทรัพย์	021-0-02168-3
กรุงเทพ	พระปิ่นเกล้า	สะสมทรัพย์	162-0-23632-1
กสิกรไทย	บางยี่ขัน	ออมทรัพย์	074-2-61241-7
ออมสิน	ราชดำเนิน	เผื่อเรียก	05-0023-7914-73

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก เป็นมูลนิธิที่ได้รับการยกเว้นภาษี
จากกระทรวงการคลัง ลำดับที่ ๑๗๙
ผู้บริจาคสามารถนำไปשרรับเงิน ไปหักลดหย่อนภาษีเงินได้ประจำปี

สถานที่ติดต่อ : มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก

สำนักงานปิ่นเกล้า

๑๔๓/๑๐๙-๑๑๑ หมู่บ้านปิ่นเกล้าพัฒนา แขวงอรุณอมรินทร์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐

โทรศัพท์ ๐๒-๔๓๓-๖๒๙๒ โทรสาร ๐๒-๔๓๕-๕๒๘๑ ตั๋ว ๑๐๒

ศูนย์ดวงแข ปทุมวัน

๓๔๔ ถนนรองเมือง แขวงรองเมือง เขตปทุมวัน กทม. ๑๐๓๐๐

โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๑๓-๗๙๓๒-๓

ศูนย์พัฒนาเด็กสันติคาม

๑๗๙ ม.๖ ถ.สุขุมวิท๑๐๗ ต.สำโรงเหนือ อ.เมือง จ.สมุทรปราการ ๑๐๒๗๐

โทรศัพท์ ๐-๒๓๙๓-๓๗๑๗ โทรสาร ๐-๒๓๙๙-๓๘๑๐

“อาคารแต้นอง”

ศูนย์พัฒนาเด็กสันติคาม มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก
ซอยแบริง 2 ถนนสุขุมวิท 107 จังหวัดสมุทรปราการ

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก จะดำเนินการสร้าง “อาคารแต้นอง” เป็นอาคาร 2 ชั้นพื้นที่ใช้สอย 302 ตารางเมตร เพื่อเป็นสถานที่ในการจัดกิจกรรมเพื่อการปกป้องคุ้มครอง และพัฒนาเด็ก เป็นพื้นที่สร้างสรรค์ และพื้นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้การทำงานเพื่อการพัฒนาเด็กรวมทั้งเป็นศูนย์ประสานงานหลักของมูลนิธิฯ

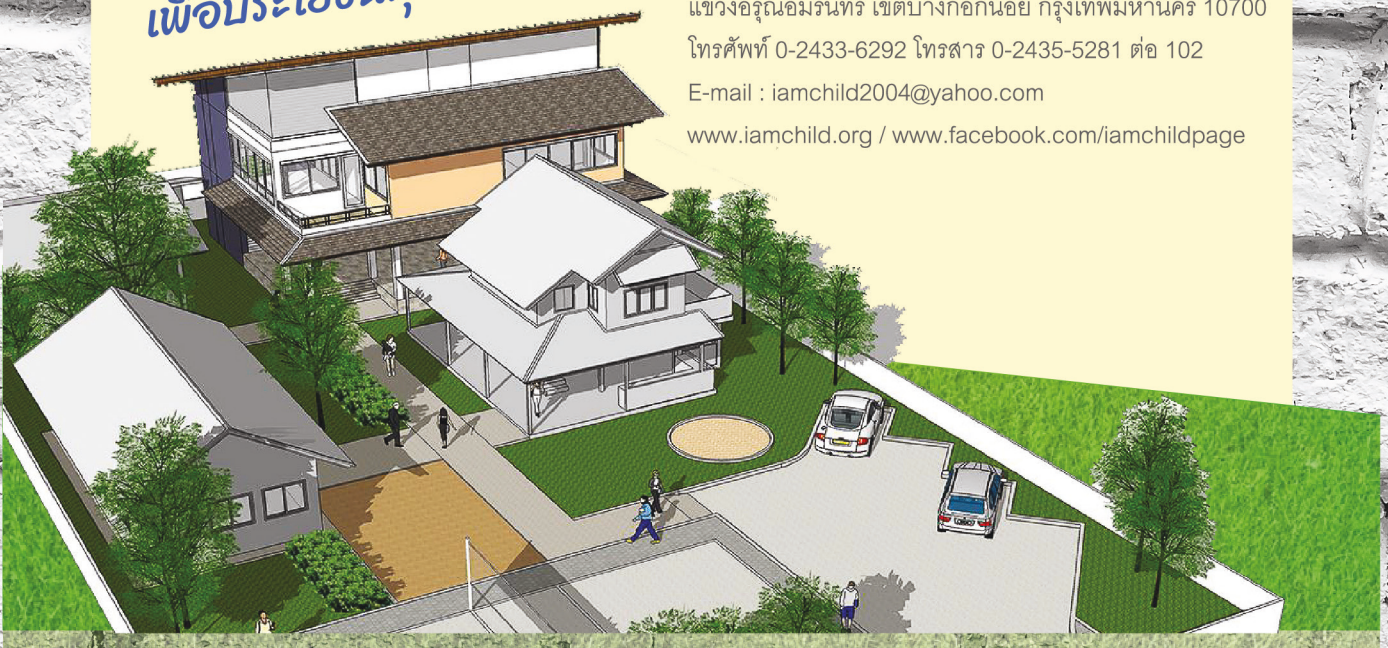
ร่วมสร้าง “อาคารแต้นอง” ได้ที่

ธนาคารกสิกรไทย ชื่อบัญชี มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก
สาขาบางยี่ขัน ประเภทออมทรัพย์
เลขที่ 047-2-43499-5

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) เป็นองค์กรสาธารณะกุศลลำดับที่ 179 จากกระทรวงการคลัง
ผู้บริจาคสามารถนำใบเสร็จรับเงิน ไปหักลดหย่อนภาษีเงินได้ประจำปี

** กรุณาส่งหลักฐานการโอนเงิน และชื่อที่อยู่ผู้บริจาคทางอีเมลมูลนิธิ หรือทางโทรสาร
เพื่อทางมูลนิธิออกใบเสร็จ

เพื่อประโยชน์สุขของเด็ก

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.)
143/109-111 หมู่บ้านปิ่นเกล้าพัฒนา ถ.บรมราชชนนี
แขวงอรุณอมรินทร์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700
โทรศัพท์ 0-2433-6292 โทรสาร 0-2435-5281 ต่อ 102
E-mail : iamchild2004@yahoo.com
www.iamchild.org / www.facebook.com/iamchildpage